

Rácz Lajos verseiből

Hazánk

Türelmetlenül nézed
e homloknyi ország
mély redőiben,
mint viaskodik a szabadság

S naponta faggatod
a karikás szemű reményt,
hogyan lesz-e oltalom,
ha pénzben mérjük az esélyt?

Cigány bánatodnak
lesz-e menedéke,
ahol lehajthatod fejed,
ha a sírás fölfakad?

Lázás gondolatoddal
pörög az ész -
a hit nem lehet hontalan,
mert a hon őrizi gyökerét.

*(Megjelent: Romano Nyevepe,
1991. szeptember 6.)*

Tavaszi

Bim-bam, bim-bam
harangoznak a fények,
himbál a nyelvem, s
szólít az irgalom.

Táncos lábú népem,
csettintve pattintsatok
ujjakkal rügyeket!
Lazuljon fel a tél
feszes fegyelme!

Dobjátok nevetést
mezítelen fákra!
E versben megáldalak
benneteket érte.

*(Elmondta: a Magyar Rádió –
Cigányfélóra műsorában,
1993. április 22.)*

A mulandóság könnyei

Zene! - te légy a cinkosom:
Kösd össze a lélek
Elpattant húrjait -
S hangold föl szívemet,

Mert valami fáj nagyon...
Egy szomorú dallam,
Feszegeti az ajkam -
Bánatos az arcom, bánatos,

Mint künn az őszi táj
Mely megint elhozta
A mulandóság könnyeit...
Tort ül a Halál

Az elmúlás asztalánál.
Öntsünk szeretetviaszból
Gyertyát,
Hogy örökké éljen a Láng!

*(Megjelent: Romano Nyevepe,
1989. április 10.)*

Gyökerek fegyelme

magam taposta
úton jöttem
félnomád szavakkal
biztattam magam
amíg fölértem
ama csúcsra
ahol ébred
a fény
ahol megmutatja
arcát a messzeség

a tündöklés
horizontján láttam
az ott maradtak
csontig lesóványodott
reményét

a túléléshez
már nem elég
a mondákból kimosott
szavak aránya
nem hiszek
a hulló csillagok
üzenetében
sem a megőszült tűz
bölcességében

de hiszek
a gyökerek méltóságában
amely egyenes
gerincű
nemzedéket nevel

jöhet
fagy és aszály-halál
lesz
aki elénekli majd
a túlélés himnuszát

mert a gyökerek
fegyelme
átsegít bennünket
a kiagyalt
katasztrófákon

(Megjelent: Kethano Drom 1994/3.)